

МУХА И КОМАРЪ

— Ой, комарче, ой комарче,
мое мило гждуларче,
де се скиташъ въ тѣзъ години
по гори и по рудини,
на ухото съ китка цвѣте
и съ торбичка въвъ ржцетѣ?
— Мари, мъничка мушице,
гиздосия, хубавице,
въвъ далечната чужбина
бѣхъ намислилъ да замина
да спечеля два товара
съ пастърма и съсь извара,
че намислихъ да се женя,
като всичкитѣ ергени.
Ехъ, омързна ми да ходя
като щуравъ да си бродя!
Гледамъ време че настана
кжщовникъ и азъ да стана.
— Като мислишъ да се женишъ,
че ела кажи на мене —
булка азъ да ти намѣря
съ тежко злато два кемера.
Имамъ дъщеря мушица,
хубава като царица.
Дарове съмъ ѝ наткала,
сърма, свила съмъ ѝ дала.
И престилки за сватбари
съ пѣстри, алени кенари.
А пѣкъ колко е имотна —
два пжти е по-работна,
кжщовница, домовита,
весела и гласовита.
— Хубаво, мушице драга,
отъ доброто кой ли бяга?
Ала, виждашъ: азъ съмъ бедень
и за нищо непотрѣбень,
азъ съмъ голъ като тояга —
тя за мене не приляга.
— Истина, че ти си бедень,
ала ти не си последень.
Ти си кротъкъ, ти си весель
и живѣешъ само съ пѣсенъ.
Имашъ и душа, която
чини повече отъ злато.
Майка съмъ и дъщерята
мила ми е на душата.
Ой, комарче, ой комарче,
маминото гждуларче,
отъ сърдце те поздравявамъ —
чедото си тебе давамъ.

Атанасъ Душковъ

И БАБА ЗНАЕ

Народна приказка

Имало едно време една богата ала свидлива бабичка. Веднажъ синоветѣ и снахитѣ ѝ отишли на работа. Тя останала сама въ кжщи. Къмъ обѣдъ миналъ презъ селото единъ неинъ сродникъ и се отбилъ при бабата да си почине.

На обѣдъ бабата му поднесла малко хлѣбъ и соль, па рекла:

— Прощавай, сродниче, че те гощавамъ само съ хлѣбъ и соль. Ако бѣха снахитѣ тука, можеха да наготвятъ нѣщо за обѣдъ.

— Не бери грижа, бабо, — рекълъ гостенинътъ. — Като има хлѣбъ и соль, като има и дребни бѣли камъчета, азъ мога да направя отъ тѣхъ една гостба, та прѣститѣ си да изядешъ отъ сладина. Ако искашъ,

иди на двора, та събери една шепа дребни камъчета. Измий ги хубаво съ нѣколко води и ги донеси да ги сготвя.

Бабата отърчала, събрала камъчета, донесла ги на гостенина и стъгнала огня.

— Даи сега, бабо, нѣколко яйца и малко масло, — рекълъ гостенинътъ.

Бабата дала всичко на драго сърдце, защото щѣла да се научи отъ камъчета гостба да прави.

Гостътъ опържилъ яйцата и турилъ въ тѣхъ дребнитѣ камъчета. Той сложилъ опърженитѣ яйца на трапезата и почналъ да яде отъ тѣхъ. Отъ време на време вадѣлъ по нѣкое камъче, изблизвалъ го и го оставялъ на трапезата.

— Бре че сладка гостба! — викалъ гостенинътъ. — Хапни, бабо, да видишъ!

Бабата извадила едно камъче. Дѣвкала го, дѣвкала и си счупила жбѣ.

— О-о-охъ, проклетнико! — викнала тя. — Такава ли ти е гостбата отъ камъчета? Опържи яйцата, а камъчета сложи само за пакость. Единъ пусти жбѣ имахъ, и него да нѣмамъ! И баба знае яйца да пържи. И не съ масло, а съ водица.

Гостенинътъ се засмѣлъ, па рекълъ:

— Като знае баба, не биваше да чака снахитѣ, та да си строши жбитѣ!

ГАТАНКА

Другарче вѣрно имамъ азъ —
при менъ е всѣки денъ и часъ.

Подгоня го, и мигомъ: бѣжъ! —
иди го стигай ако щешъ.
Но щомъ оставя го на мира
и то веднага тамъ се спира,
а вѣрна ли се уморенъ
и то се връща пакъ съсь менъ.

Дете бѣхъ азъ — и то дете,
нараствамъ азъ — и то расте,
но все така е мълчаливо,
и все така си е страховито,
та ходи само въ свѣтлина
и ме напуца въ тъмнина.

Що е то?

А. Разцвѣтниковъ

Най-нови издания на ХЕМУСЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

Жива вода отъ Ранъ-Босилекъ. Илюстрирана съ многоцвѣтни бронзирани картини отъ Г. Атанасовъ. Разкошно подвързана.

Янъ Бибианъ, невѣроятни приключения на едно хлапе. Написалъ Елинъ-Пелинъ. Илюстриралъ М. Никифоровъ. Разкошно подвързана.

Горската кжщичка — приказка въ стихове отъ Дора Габе, съ 28 многоцвѣтни илюстраци отъ Илия Бешковъ. Книгата представя художественъ албомъ за малки деца отъ дошкoлна възраст.

Приказенъ свѣтъ — томъ първи, ново разкошно издание съ цвѣтни приложения. Написалъ Ангелъ Каралийчевъ. Илюстриралъ Илия Бешковъ.

Приказки за тебе отъ К. Константиновъ, второ преработено издание. Илюстриралъ Г. Атанасовъ.

Отборъ юнаци — весели разкази отъ К. Константиновъ. Илюстриралъ В. Лазаркевичъ.

Когато жеравитѣ отлитатъ — приказки и разкази отъ Вл. Русалиевъ. Илюстриралъ Наумъ Младеновъ.

У бабини, стихосбирка отъ Ст. Цанкова-Стоянова, съ цвѣтни приложения отъ В. Лазаркевичъ.

Златната катеричка, пиеска за деца, играна въ Народния театър, отъ И. Стубель.

Пролѣтно хоро, стихосбирка отъ И. Стубель. Илюстриралъ Н. Тузсузовъ.

Бате Патиланъ — весели патилански разкази отъ Ранъ-Босилекъ. Илюстриралъ В. Лазаркевичъ.

Патиланчо Данчо — весели разкази отъ Ранъ-Босилекъ. Илюстриралъ В. Лазаркевичъ.

Баронъ Мюнхаузенъ, весели невѣроятни разкази. Преведе А. Каралийчевъ.

Легенди за Христа, отъ С. Лагерльофъ, съ цвѣтни илюстраци отъ В. Лазаркевичъ.

Крачунъ и Малчо въ София, книга втора, отъ Д. Подвързачовъ. Илюстриралъ М. Никифоровъ.

Въ полунощъ, сцена отъ Ценко Цвѣтановъ.